

PAD Palatt

Mese, mese mátká...

tartalom

ÁPRILIS

- 3 Kántor Zsuzsa
- 4 Interjú Kántor Péterrel
- 5 Versek gyerekeknek
- 6 Mesékről felnőtteknek
- 7 Tudod-e...
- 8 Mese, nem mese
- 9 Rég volt
- 10 Babonák

AKIKRE BÜSZKÉK LEHETÜNK

KÁNTOR ZSUZSA

2012. április 16-án iskolánk könyvtára Kántor Zsuzsa nevét kapta meg. Az író nő iskolánk igazgatója volt abban az időben, amikor még lányiskola és fiú iskola volt a Vajda, de azt is mondhatjuk, hogy iskolánk egykori igazgatója író is volt. Az ünnepségen jelen volt fia, Kántor Péter is, aki költő. Ha az interneten kutakodsz, a következőt tudhatod meg Kántor Lászlónéről, vagyis Kántor Zsuzsáról:

Kántor Zsuzsa 1916. március 17-én született Budapesten, az iskoláit is itt végezte. Az érettség után könyvtáros volt, majd 1948-ban diplomázott a pesti tanárképző főiskolán. Általános iskolában orosz nyelvet tanított, 1950-től iskolai igazgató a Vajda Péter Általános Iskolában. 1967 és 1970 között már egyetemi diplomával oktatta a fiatalokat. József Attila-díjas (1979). Eleinte verseket írt, aztán a kisregény lett a fő műfaja. Elsősorban a fiatalságnak, kamaszoknak, óvodásoknak írt, tekintve, hogy egész életében gyermekekkel foglalkozott. 1979-ben József Attila-díjat kapott. 2011-ben hunyt el.

Zenél a Zakariás
(részlet az író nő regényéből)

2471. június 3.

Délelőtt egy múzeumban voltunk régiség-tanozni. Az első teremben mindjárt volt valami érdekes. Egy irtó ócska bútordarab ülőke támlával és asztalféle egyben. Azt írták fölé egy táblára, hogy iskolapad. Állítólag ebben ültek a diákok a valamikori iskolákban. Rémes lehetett! Mindenféle faragások voltak a padon. Olyanok, hogy Illés meg Omega. Úgy látszik, már akkor is foglalkoztak csillagképekkel. No és egy versike is volt ott befaragva: „Emberek, mit tegyek, szenvedek”. És volt a padban egy füzetféle, arra azt írták, hogy: Ellenőrző, és abban mindenféle intő: hogy „a diák elkésett” meg „lógott az iskolából” - csak bámultam! Ott, abban a múzeumban elhatároztam, hogy leírom, milyen manapság az életünk. Napról napra, mindig egy kicsit. Valamikor majd érdekes lesz ez is.

INTERJÚ KÁNTOR PÉTERREL

- Ma az Ön édesanyjáról neveztek el a könyvtárat. Mi az amit okvetlenül tudnunk kell róla?

-Nagyon nehéz röviden válaszolni. Például úgy lett igazgató, hogy bukott is meg iskolás korában, azt hiszem matekból, de lehet, hogy rajzból. Tehát nem muszáj jó tanulónak lenni, illetve, nem feltétlenül a jó tanulókból lesznek jó tanárok. Anyám nagyon szeretett a gyerekek között lenni, szeretett tanítani. Egyszer elmentek nyaralni, ott a gyerekeket összetoborozta, és ők jöttek is, és tanította őket erre-arra.

- Ide járt iskolába?

- Igen. 56-ban voltam elsős, tehát én relikviának érezhetem magam. 56-ban startoltam itt a Vajdában, akkor még külön volt a lányiskola és a fiúiskola. Ez a rész, ahol most vagyunk, volt a fiúiskola.

- Az édesanyja volt az igazgató a lányiskolában. Milyen volt pedagógusgyerekek lenni?

-Azt hiszem, talán én nem annyira féltém a tanároktól, mint más gyerek, akinek a szülei nem az iskolában dolgoztak. Én tudtam, hogy a tanár is ember. Persze ez csak az alsós osztályokra érvényes, mert mindenkinek olyan az alaptermészete, hogy elsőben, másodikban fél, de, hogy ha itt van az anyukám, nem kell annyira rettegni.

-Nehéz-e költőnek lenni ma, hiszen a versolvasás nem tartozik a divatos dolgok közé.

-Nem divatból csinálom. Azt hiszem, hogy divatból nem érdemes verset írni. Akkor érdemes verset írni, ha a belső vesz rá. Egy példa: egy jóval fiatalabb ismerősöm verseire van hallgatóság. Az biztos, hogy ma nincsen a fiatalok érdeklődésének középpontjában a

vers, sőt lehet, hogy sose volt, de vannak olyan fiatalok is, akiknek ez nagyon fontos. Azt tudom mondani, hogy mikor nagy-nagy öröm vagy nagy bánat éri az embereket, akkor olyan emberek is a vershez fordulnak, akik korábban ezt nem tették, eszükbe sem jutott. Emlékszem, hogy komoly építész és ügyvéd ismerőseim lettek versírók, pedig korábban ezt sohasem tették. Van olyan is, hogy valami történt az életben, ami megrázta őket, és ahhoz, hogy ezt lelkileg feldolgozzák, elkezdtek verset olvasni, illetve nem olvasni, hanem írni, vagy mind a kettőt. Ez nekem is érdekes volt, mert úgy látszik, hogy a vers speciális dolog, és nem tudhatja az ember, hogy mikor lesz rá szüksége, de akkor viszont nagyon.

Molnár Bernadett 7.z

Kántor Péter

VERSEK GYEREKEKENEK

Kántor Péter: Fekete Gáspár

Hanyatt fekszik Kovács János,
hason fekszik Ács Pál,
Szabó Józsi vakarózik,
ül törökülésben
Fekete Gáspár.

Cseréljünk, szól Gáspár.

Hason fekszik Kovács János,
hanyatt fekszik Ács Pál,
Szabó Józsi vakarózik,
ül törökülésben
Fekete Gáspár.

Cseréljünk, szól Gáspár.

Hanyatt fekszik Szabó Józsi,
hason fekszik Ács Pál,
Kovács János vakarózik,
ül törökülésben
Fekete Gáspár

Hétfő, kedd, szerda

Hétfő, kedd, szerda,
szalad a Helga,
rohan a Helga.

Egy kis útbontás,
egy öltöny kockás,
köszön a postás.

Fűszeres, trafik,
virágbolt van itt,
Helga itt lakik.

Fut minden reggel,
kezében cekker,
Helga, ne ess el!

Kocsi lefékez,
kap a fejéhez,
de csúf kerék ez!

Repülőgép száll,
kóbor szél kószál,
fuss, Helga, fussál!

Most fordul jobbra,
most fordul balra,
lendül a karja.

Rohan a Helga,
szalad a Helga,
hétfő, kedd, szerda...

A MESÉKRŐL FELNŐTTEKNEK

***

„A mesék az emberi élet csodáiról szólnak, amelyeket hajlamosak vagyunk természetesen venni, pedig az, hogy élnek közöttünk bátor vagy bölcs emberek, s hogy olykor mindannyian tapasztalhatjuk a szeretet és a szerelem mindenekfölötti erejét, valóban csodálatos esemény. Már az is rendkívüli, hogy a kozmosz számtalan bolygója közül épp itt, a Földön alakulhatott és alakult ki az élet, s született meg az ember.”

***

„Aki sok mesét ismer, számtalanszor tapasztalhatta, hogy életünknek nincs olyan mozanata, amelynek ne volna mesebeli párja. A mesékben megtalálhatjuk mindazokat az örömteli eseményeket és konfliktusokat, amelyek az embert végigkísérik életútján - a bölcsőtől a koporsóig. Csodálatos történetek szólnak a születésről és a halálról, a felnövés közben bennünket veszélyeztető és segítőkérőkről, az újabb megpróbáltatásokról és persze a boldogságról, amelyet a mese végén majdnem minden hős megtalál. Nagyon fontos körülmény, hogy ezt a boldogságot soha nem adják ingyen: meg kell szenvedni, meg kell küzdeni érte, s ha a hős túljutott a sűrű erdőn, a sárkányokon és boszorkányokon, még akkor sem lehet biztos benne, hogy az övé lesz a világszép királyleány.”

***

„A mesék megőriztek valamennyit őseink bölcsességéből, látásmódjából és abból a tudásból, amellyel mindennapi konfliktusait kezeltek. A történetekből még manapság is megtudható, hogy mennyi értéket rejt a körülöttünk lévő világ. Megmutatják nekünk, hogyan lehet szóba elegyedni egy növényvel, állattal vagy természetfölötti lényvel, s hogy milyen sok múlik azon, miként szólunk hozzájuk. A régiek mindent élőnek láttak, ami körülvette őket, legyen az kő, szikla, fa, virág vagy folyó. Az élőkkel pedig - tanítják a mesék - tiszteletudóan kell bánni, hiszen sosem lehet előre tudni, hogy kiből lesz barát, kiből ellenség.”

Boldizsár Ildikó: Meseterápia

TUDOD-E...

hogy a magyar népmesékből kitűnik, hogy a józan magyar nép logikus még a fantáziájában is. Képzeteiben felvonulnak a csodák, de soha nem rúgja ki maga alól a valóság talaját egészen, az értelemnek mindig van valami, ha mégoly csekély része is leleményünkben. A mesék hősei az értelem törvényei szerint mozognak, józanul gondolkodnak, következetesen haladnak céljuk felé, és minden izgalom, minden nyugtalanság nélkül ugyanazzal az értelmi fensőséggel lépnek ki a csodák világából a való világba, térnek meg kalandozásaikból, mint amilyen egyszerűen hozzáfogtak. A magyar népmesében sem a fantasztikusnak, csodásnak hitt elemek, sem a realiztikus motívumok nincsenek túlsúlyban. A hős mindig élni tud a csodákkal, rendjénvalónak találja őket, és saját életét gazdagítja velük. A magyar népmese szerint minden körülöttünk lévő dolog lélekkel rendelkezik. Meséinkben a hangsúly a cselekvés erején, a mágikus tetteken van, mégpedig erős felszólító jelleggel. A magyar népmese nem ismeri a kívülről jött megváltást. Egyetlen utat ismer, az egyén által akart és kivívott megszabadulás útját.

Boldizsár Ildikó

hogy a mesék a következő kérdésekre keresik a választ:

Miért vagyok a világon?

Mi az élet és mi a halál?

Hogyan lehetek boldog?

Miért van annyi szenvedés a világban, és megszüntethető-e?

Hogyan találhatom meg az egyensúlyt, ami elveszett?

Helyreállítható-e valami paradicsomi állapot, valamiféle rend?

Mi közöm van az éghez és az égiekhez?

Mi közöm van a körülöttem élőkhöz?

hogy a meshősök

- bátrak, eszesek és erősek,
- jólelkűek, feláldozzák magukat másokért,
- barátságosak és közkedveltek
- legyőzik a gonoszt, becsületesek, csodákra képesek,
- szépek, kitartóak és meggyőzőek
- gyorsak, szerelmesek és tudják, hogyan használják a varázserejű tárgyakat

5.t

MESE, NEM MESE

A tündér növekedése

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy tündér. Azt a tündért úgy hívták, hogy Picur. Azért hívták úgy, hogy Picur, mert minden tündér nagy volt, csak ő maradt kicsi. Nagy falván mindenki kinevette, mert kicsi. Egy nap egy kobold varázlónő jött Nagyfalvára, és Picuréknál szállt meg. Ő is megkérdezte Picurt, hogy miért olyan kicsi.

-Én magam sem tudom. - válaszolt rá Picur.

-Nagy szeretnél lenni? - kérdezte a varázlónő.

-Igen.

-Akkor holnapra nagy leszel. Főzök neked egy varázsitalt békanyálból, sárkányszemből, cápafogból és egy kis elefántvérből.

Picúr másnap meg is itta az italt, és 5-6 óra múlva már 1800 m magas volt. Ezután már soha nem nevétké ki, és ettől a naptól kezdve már Óriás volt. Ha nem hiszed, járj utána!

Sebők Klaudia 4.s

Tündér Lala

Szép mint a mesében

Egyszer azt álmodtam, hogy egy teniszerenyben vettem részt, és az első kiemelt voltam. Három meccset is megnyertem. A döntőbe jutásért játszottam, és az egyik legnehezebb ellenfelem következett, akit úgy hívtak, hogy Khin Dániel. Amikor elkezdődött volna a meccs, akkor elkezdett fájni a hasa Daninak. Szólt a versenybíróknak, hogy nagyon fáj a hasa, és nem tud tovább játszani. A versenybíró megkérdezte tőlem, hogy akarok-e fél órát várni, hátha tudja Dani folytatni a meccset. Igen, válaszoltam neki, mert szeretek megküzdeni a sikerért. Végül Dani jobban lett, és lejátszottuk a meccset. Sajnos kikaptam, de nem baj, mert jó érzés volt sportszerűnek lenni.

Deli Misi 4.s

RÉG VOLT

Hogyan éltek régen az emberek?

Régen a gyerekek is dolgoztak. A fiúk a földeken voltak, a lányok pedig segítettek az anyjuknak főzni, mosni, takarítani. Szegényes házakban éltek. Régiesen az iskola oskola. Sok szegény ember volt, voltak állataik, nagyon kicsi házban laktak. Régen korán fekdtek le a falusi emberek, földműveskedtek nyáron, nem volt az embereknek annyi pénzük, állatokat legeltettek, a pataokban mostak. A kenyeret kézzel dagasztották, aratáskor a falu apraja-nagyja a mezőn dolgozott, a gabonát kézi szerszámokkal csépeleék ki, a nyáját a juhászok legeltették. Szüretkor ismét a falu minden lakója a szőlőben dolgozott. Az anyák a lányukat sok házi munkára megtanították. Az emberek mindenhova gyalog mentek, maguk termelték a kertben a gyümölcsöt, zöldségeket. Nem cserépből volt

a tető. Szórakozásból varrogattak, beszélgettek. Maguknak varrták leginkább a ruhákat. Régen a faluban teknőben dagasztották a kenyeret, általában a férfiak dolgoztak többet, a nők házimunkát végeztek inkább, például mostak. Persze nem mosógépben, hanem pataokban. A szőlőt ősszel leszedték és ínycsiklandó borokat csináltak. A férfiak a földeken dolgoztak, hogy legyen ennivaló, és kaszáltak. A gyerekek a felnőtteknek segítettek.

(A vidéken élő emberek ma is tartanak állatokat: birkát, lovat, tehenet, tyúkot. Szoktak disznót is vágni. Mindig az állatokat gondozák, tartanak tyúkot, ami tojást tojik. Szeretik az otthoni tejet. Nagyon szeretek vidéken lenni!)

Írták az 5. tésék

BABONÁK

Ha a fekete macska átmegy előtted, háromszor meg kell fordulnod a tengelyed körül, és akkor nem lesz balszerencséd. Ha kéményseprőt látsz, fogd meg a gombodat, és addig hagyd a kezed a gombon, míg nem találsz egy nyitott ablakot vagy egy vakablakot. Ha harangszó közben kilépsz a lakásodból, elviszed a szerencséd, de ha harangszóra beérsz a lakóhelyedre, beviszed a szerencséd. Ha egy barátodnak éles szerszámot vagy tűt adsz, akkor kérj tőle egy kis pénzt, mondjuk 5 forintot, hogy ne ajándék legyen, mert az éles, szúrós ajándék elvágja a barátságokat. A gyógyszert ne köszönd meg, mert akkor nem hat, és beteg leszel. Ha fordítva veszed fel egy ruhádat, szerencséd lesz, majd állj a küszöbre és ott fordítsd meg, akkor megtarthatod a szerencséd. Ha összetörsz valamit, és azt nem sajnárod, akkor szerencséd, ha sajnárod, akkor balszerencséd lesz. Ha a gyufásdobozt úgy nyitod ki, hogy a gyufák szétszóródnak a földön, akkor sok pénzed lesz. Ha egy óra a házban elromlik vagy megáll, akkor balszerencséd hoz a családra.

Venczel Frigyes 5.t

Péntek 13

Mesélő rajzok 4.s

Kiadja: Alapítvány a Vajda Péter Utcai Általános Iskoláért

Főszerkesztő: Szilvay Gáborné

Tördelő szerkesztő: Sipeki Ágnes

Cím: 1089 Budapest, Vajda P. u. 25-31.

Tel.: 333-4913

